

hov for at lave en omfattende undersøgelse af det hele. Hvorfor skal den være så begrænset, som Venstre lægger op til?

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Først til hr. Jeppe Kofod om spørgsmålet om fodnotepolitikken: Jeg vil blot sige, at der på ingen måde, hvis man læser Folketingets beslutninger, hvis man læser referater fra Folketingets forhandlinger gennem 1980'erne, er tvivl om, at Socialdemokratiet bevidst ønskede at sabotere regeringens udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Det, der for mig er det mest centrale, er jo, at den tidligere regering før den daværende borgerlige regering havde forpligtet sig på NATO-beslutninger, som man, efter man tabte regeringsmagten, med det samme omgjorde for netop, som jeg udtrykker det i min ordførertale, at score politiske point i den indenrigspolitiske debat. Man var med til at vedtage NATO-beslutninger, som den daværende udenrigsminister Kjeld Olesen derefter omgjorde sammen med den daværende formand for Socialdemokratiet Anker Jørgensen, da man havde tabt regeringsmagten.

Jeg synes, man skal holde sig for øje, at Socialdemokratiet begik et historisk svigt af karat ved på den måde så klart at skifte holdning til noget, hvor jeg ellers har rost Socialdemokratiet for tidligere med andre statsministre at have bevaret en rimelig fatning, nemlig ikke at gøre det sikkerhedspolitiske og udenrigspolitiske til et slagsmål i den indenrigspolitiske debat.

Om undersøgelsen vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at statsministeren på ganske fortræffelig vis har redegjort for, hvilke muligheder der nu bliver lagt op til i forhold til også kommende undersøgelser. Det synes jeg sådan set må stå klart for enhver.

Jeg synes også, det er vigtigt at indskærpe, hvad denne debat i dag handler om. Det er jo sådan set meget klart formuleret af Dansk Folkeparti, nemlig trusselsbilledet internt i Danmark. Der synes jeg, det er utrolig vigtigt at holde sig det for øje og også sikre, at vi har en debat om det trusselsbillede, som var også i Danmark, og hvem der stod for det trusselsbillede.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg må gentage, at der er mange ting, man kan kritisere venstrefløjens for i forhold til uoverlagte bemærkninger og støtte til kommunistiske regi-

mer. Der er kommunistiske regimer, der skal kritiseres på grund af deres umenneskelighed og deres morderiske indretning. Men det er ikke bare et anliggende for venstrefløjens, det er det også for partiet Venstre.

Tag en mand som Erik Eriksen. Han plejede gladelig omgang med de bødler, der her bliver kritiseret i dag. Da Khrusjtjov var i Danmark i starten af 1960'erne, besøgte de hans gårdovre på Fyn, og han hyggede sig med Khrusjtjov. Hvad med Poul Hartling? Han sad og drak te med Mao Zedong, en af de største kommunistiske slagtere, der har været her på Jorden. Poul Hartling sad med stor fornøjelse og førte samtale på et højt intellektuelt niveau, som han sagde, med denne kommunistiske slagter.

Skal det ikke også med her, vil jeg sige til hr. Troels Lund Poulsen? Var det ikke også en del af den virkelighed, der var, at Venstreministre, Venstrestatsministre og Venstreudenrigsministre plejede lige så meget omgang med disse kommunistiske bødler, ofte mere omgang, end vi andre gjorde? Burde det ikke være med, og burde det ikke også være en del af den selverkendelse, som partiet Venstre og den danske borgerlighed kunne give udtryk for?

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, at den omgang med disse bødler, som hr. Holger K. Nielsen var inde på, endda førte til, at nogle af dem fik Elefantordenen. Ceausescu i Rumænien fik vist endda den danske Elefantorden, og det er vistnok i det danske ordenssystem – jeg kender det ikke i detaljer – en meget fremragende orden.

Men så vil jeg godt spørge om fodnotepolitikken. For jeg synes, det kunne være fint, hvis vi kunne få den undersøgt mere, for vi var jo nogle, der havde den opfattelse og kæmpede for, at vi ikke skulle løse det spørgsmål gennem en atomkrig, men vi skulle løse det ved at støtte demokratibevægelserne i Østeuropa. Heldigvis var det jo dem, der sejrede, for det lykkedes, bl.a. i kraft af Gorbatsjovs indsats og i kraft af fredsbevægelsernes indsats i Vesteuropa, at forhindre atomkrigen, selv om vi stod på tærsklen af den takket være den amerikanske præsident Reagan.

Det vil jeg da gerne være med til vi får belyst gennem gode og solide forskningsprojekter. Det er der i allerhøjeste grad grund til, især når man hører, hvad statsministeren rejser rundt og siger